Göttweig (?), 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9146
Copyright: Melk, Benediktinerstift

excarceribꝰ absoluti exeunt. & adredden das grãs
obuiã ei psilium. A dimittatione ũ boni magi
stri Remigii. Leonardus bonꝰ discplꝰ. hoc ipsũ
expectiũ a rege humillimus pcibꝰ. q̃tinꝰ omis qui
in ergastulo custodia detinerentur. si eos ipse
uoluisset uisitare omnino soluerentur. Quã rẽ
a rege cũ beniuolentia impetrauit. & ubicũq;
incarceratos ẽt audiebat. ñ piger adeuq; abso
lutionẽ totis uiribꝫ ccurrebat. Sciebat enĩ istud
uerbũ euangelicũ. incarcere erã & adme uenis
tis. et qd uni eximimus meis fecistis. m̃ fecistis.
Crescebat aũ uehemẽtꝫ ptã galliã fama ei bonita
tis. ppt̃aq; multi egrotantes cfluebant adeũ gra
recuperandę sanitatis. Qbꝫ in noĩe dñi salutẽ red
debat. insup eis escã carnale atq; spiuale tribuebat.
Macrꝰ qdẽ erat in exortatione. dulcis & humilis
in sermone. In opatione simplex et pudicus. in pmis
sione ueridicus. in elemosinis largus atq; munificꝰ.
Modestus tidẽ in reddenda ratione. tenuis qq; tta &
inclinꝰ qli ñ ex nobili. sed exparuissima ẽt generatio
ne: Interea dũ di uir beatꝰ Leonardus pnigil medi
tarẽt in lege dñi die ac nocte. diuulgabat opinio
eiꝰ apud uniuersos multiplici sermone. Quapptter
rex francię ipsũ ad se accersiri phonorabiles lega